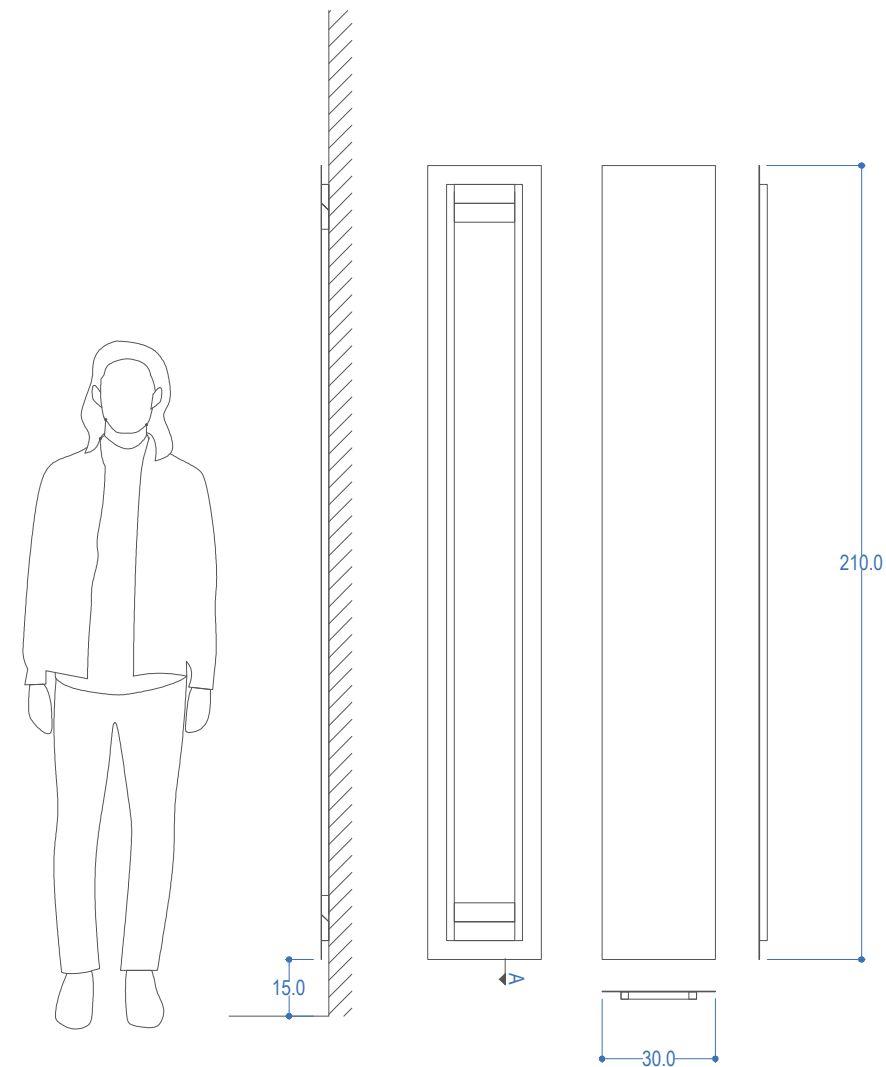
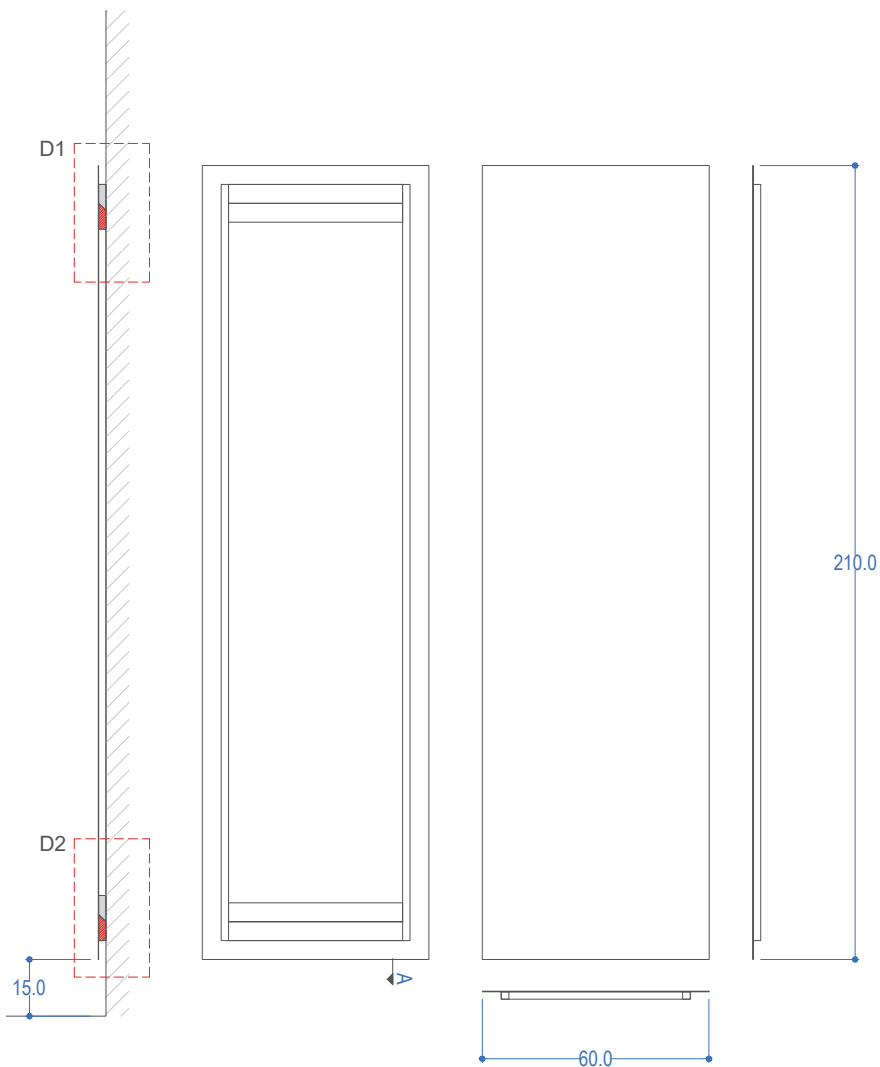

MOBILIARI GABINET COL·LECCIONISTA - PANELLS

PANELLS GRÀFICA GABINET COLECCIONISTA
TEXTOS NIVELL 2
SECCIÓ A, VISTA POSTERIOR, VISTA FRONTAL,
LATERAL I PLANTA

PANELLS GRÀFICA GABINET COLECCIONISTA
TEXTOS NIVELL 1
SECCIÓ A, VISTA POSTERIOR, VISTA FRONTAL,
LATERAL I PLANTA

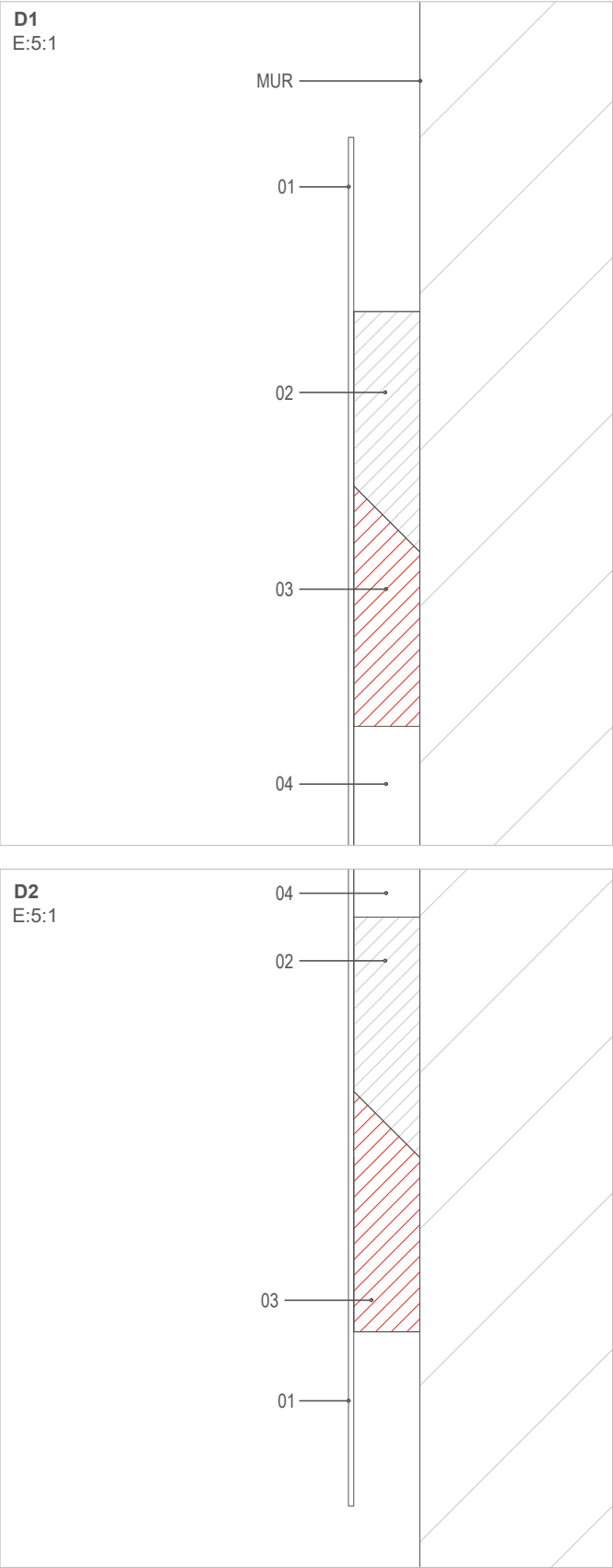

- 1- Panell realitzat amb planxa de ferro (1,2 mm, gruix). Frontal i cantells pintats a pistola amb esmalt setinat a l'aigua. Gràfica impresa digitalment a una cara. Subjectat al mur per un tascó invertir sobre un segon tascó subjectat al mur
- 2- Tascó del panell en DM ignífug de 19 mm de gruix
- 3- Tascó sobre el mur en DM ignífug de 19 mm de gruix
- 4- Bastidor en alumini pintat a pistola en gris fosc de 20 mm de gruix

Cotes en centímetres

Els tascons han de poder desplaçar-se pel bastidor per collar-los encaixant en les juntes en els murs de pedra.

Les amplades dels panells seran com a màxim les indicades en el plànol, però són susceptibles de reduir-se, per adaptar-se a la llargada del text que hi vagi.

EXEMPLE DE LA GRÀFICA DELS PANELLS DEL GABINET COLECCIONISTA

La gràfica està composta de texts i imatges en color. La composició s'adaptarà al contingut de cada panell i a l'amplada d'aquest. La tipografia i els codis cromàtics es mantindran inalterables.

TEXTOS
NIVELL 2

Lorem ipsum

En època renaixentista, seguint les pautes de l'escultura funerària d'època medieval, les grans famílies continuaven encarregant tombes suntuoses per perpetuar el seu linatge. Aquesta correspon a Juan de Vargas, mort el 1525 i enterrat a l'església del convent de Santa Isabel d'Alba de Tormes, a Salamanca. Originalment el sepulcre es trobava dins d'un nínxol i amb diverses taules pintades al fons. Aquest gust de combinar en la decoració dels monuments funeraris pintura i escultura es fa força comú en l'àrea salmantina.

El jove difunt té el cap ben modelat que possiblement té el caràcter de retrat. Va vestit amb l'armadura pròpia d'un cavaller de l'inici del segle XVI i als peus hi ha esculpit un gos, símbol de la fidelitat al seu amo.

L'èpigrat que hi ha gravat a la part superior de la caixa identifica el personatge. A la part frontal hi ha representat l'emblema heràldic de la família flanquejat per motius vegetals. Destaca a mà esquerra la Pagaver somniferum o flor de l'opio, símbol funerari de tradició clàssica. La inscripció en el llistó dret del marc del front ha estat interpretada com el nom del possible autor del sarcòfag, un escultor desconegut anomenat Mestre Ruiz.

L'Ajuntament de Barcelona va adquirir, el 1963, un conjunt d'obres que havien pertangut al col·leccionista Lluís Plandiura. Part de les obres escultòriques es van destinar al museu, entre elles aquest sepulcre.

Lorem ipsum

En època renaixentista, seguint les pautes de l'escultura funerària d'època medieval, les grans famílies continuaven encarregant tombes suntuoses per perpetuar el seu linatge. Aquesta correspon a Juan de Vargas, mort el 1525 i enterrat a l'església del convent de Santa Isabel d'Alba de Tormes, a Salamanca. Originalment el sepulcre es trobava dins d'un nínxol i amb diverses taules pintades al fons. Aquest gust de combinar en la decoració dels monuments funeraris pintura i escultura es fa força comú en l'àrea salmantina.

El jove difunt té el cap ben modelat que possiblement té el caràcter de retrat. Va vestit amb l'armadura pròpia d'un cavaller de l'inici del segle XVI i als peus hi ha esculpit un gos, símbol de la fidelitat al seu amo.

L'èpigrat que hi ha gravat a la part superior de la caixa identifica el personatge. A la part frontal hi ha representat l'emblema heràldic de la família flanquejat per motius vegetals. Destaca a mà esquerra la Pagaver somniferum o flor de l'opio, símbol funerari de tradició clàssica. La inscripció en el llistó dret del marc del front ha estat interpretada com el nom del possible autor del sarcòfag, un escultor desconegut anomenat Mestre Ruiz.

L'Ajuntament de Barcelona va adquirir, el 1963, un conjunt d'obres que havien pertangut al col·leccionista Lluís Plandiura. Part de les obres escultòriques es van destinar al museu, entre elles aquest sepulcre.

Lorem ipsum

En època renaixentista, seguint les pautes de l'escultura funerària d'època medieval, les grans famílies continuaven encarregant tombes suntuoses per perpetuar el seu linatge. Aquesta correspon a Juan de Vargas, mort el 1525 i enterrat a l'església del convent de Santa Isabel d'Alba de Tormes, a Salamanca. Originalment el sepulcre es trobava dins d'un nínxol i amb diverses taules pintades al fons. Aquest gust de combinar en la decoració dels monuments funeraris pintura i escultura es fa força comú en l'àrea salmantina.

El jove difunt té el cap ben modelat que possiblement té el caràcter de retrat. Va vestit amb l'armadura pròpia d'un cavaller de l'inici del segle XVI i als peus hi ha esculpit un gos, símbol de la fidelitat al seu amo.

L'èpigrat que hi ha gravat a la part superior de la caixa identifica el personatge. A la part frontal hi ha representat l'emblema heràldic de la família flanquejat per motius vegetals. Destaca a mà esquerra la Pagaver somniferum o flor de l'opio, símbol funerari de tradició clàssica. La inscripció en el llistó dret del marc del front ha estat interpretada com el nom del possible autor del sarcòfag, un escultor desconegut anomenat Mestre Ruiz.

L'Ajuntament de Barcelona va adquirir, el 1963, un conjunt d'obres que havien pertangut al col·leccionista Lluís Plandiura. Part de les obres escultòriques es van destinar al museu, entre elles aquest sepulcre.

TEXTOS
NIVELL 1

Lorem ipsum

En època renaixentista, seguint les pautes de l'escultura funerària d'època medieval, les grans famílies continuaven encarregant tombes suntuoses per perpetuar el seu linatge. Aquesta correspon a Juan de Vargas, mort el 1525 i enterrat a l'església del convent de Santa Isabel d'Alba de Tormes, a Salamanca. Originalment el sepulcre es trobava dins d'un nínxol i amb diverses taules pintades al fons. Aquest gust de combinar en la decoració dels monuments funeraris pintura i escultura es fa força comú en l'àrea salmantina.

El jove difunt té el cap ben modelat que possiblement té el caràcter de retrat. Va vestit amb l'armadura pròpia d'un cavaller de l'inici del segle XVI i als peus hi ha esculpit un gos, símbol de la fidelitat al seu amo.

L'èpigrat que hi ha gravat a la part superior de la caixa identifica el personatge. A la part frontal hi ha representat l'emblema heràldic de la família flanquejat per motius vegetals. Destaca a mà esquerra la Pagaver somniferum o flor de l'opio, símbol funerari de tradició clàssica. La inscripció en el llistó dret del marc del front ha estat interpretada com el nom del possible autor del sarcòfag, un escultor desconegut anomenat Mestre Ruiz.

L'Ajuntament de Barcelona va adquirir, el 1963, un conjunt d'obres que havien pertangut al col·leccionista Lluís Plandiura. Part de les obres escultòriques es van destinar al museu, entre elles aquest sepulcre.

Lorem ipsum

En època renaixentista, seguint les pautes de l'escultura funerària d'època medieval, les grans famílies continuaven encarregant tombes suntuoses per perpetuar el seu linatge. Aquesta correspon a Juan de Vargas, mort el 1525 i enterrat a l'església del convent de Santa Isabel d'Alba de Tormes, a Salamanca. Originalment el sepulcre es trobava dins d'un nínxol i amb diverses taules pintades al fons. Aquest gust de combinar en la decoració dels monuments funeraris pintura i escultura es fa força comú en l'àrea salmantina.

El jove difunt té el cap ben modelat que possiblement té el caràcter de retrat. Va vestit amb l'armadura pròpia d'un cavaller de l'inici del segle XVI i als peus hi ha esculpit un gos, símbol de la fidelitat al seu amo.

L'èpigrat que hi ha gravat a la part superior de la caixa identifica el personatge. A la part frontal hi ha representat l'emblema heràldic de la família flanquejat per motius vegetals. Destaca a mà esquerra la Pagaver somniferum o flor de l'opio, símbol funerari de tradició clàssica. La inscripció en el llistó dret del marc del front ha estat interpretada com el nom del possible autor del sarcòfag, un escultor desconegut anomenat Mestre Ruiz.

L'Ajuntament de Barcelona va adquirir, el 1963, un conjunt d'obres que havien pertangut al col·leccionista Lluís Plandiura. Part de les obres escultòriques es van destinar al museu, entre elles aquest sepulcre.

Lorem ipsum

En època renaixentista, seguint les pautes de l'escultura funerària d'època medieval, les grans famílies continuaven encarregant tombes suntuoses per perpetuar el seu linatge. Aquesta correspon a Juan de Vargas, mort el 1525 i enterrat a l'església del convent de Santa Isabel d'Alba de Tormes, a Salamanca. Originalment el sepulcre es trobava dins d'un nínxol i amb diverses taules pintades al fons. Aquest gust de combinar en la decoració dels monuments funeraris pintura i escultura es fa força comú en l'àrea salmantina.

El jove difunt té el cap ben modelat que possiblement té el caràcter de retrat. Va vestit amb l'armadura pròpia d'un cavaller de l'inici del segle XVI i als peus hi ha esculpit un gos, símbol de la fidelitat al seu amo.

L'èpigrat que hi ha gravat a la part superior de la caixa identifica el personatge. A la part frontal hi ha representat l'emblema heràldic de la família flanquejat per motius vegetals. Destaca a mà esquerra la Pagaver somniferum o flor de l'opio, símbol funerari de tradició clàssica. La inscripció en el llistó dret del marc del front ha estat interpretada com el nom del possible autor del sarcòfag, un escultor desconegut anomenat Mestre Ruiz.

L'Ajuntament de Barcelona va adquirir, el 1963, un conjunt d'obres que havien pertangut al col·leccionista Lluís Plandiura. Part de les obres escultòriques es van destinar al museu, entre elles aquest sepulcre.

